

Ewolucja układu w przestrzeni fazowej

Definicja

Przestrzeń fazowa to przestrzeń rozpinana przez wszystkie współrzędne i pędy układu:
 $\{q_1, q_2, \dots, q_n; p_1, p_2, \dots, p_n\}$.

Twierdzenie

Przez każdy punkt przestrzeni fazowej przechodzi jedna i tylko jedna trajektoria danego układu.

Twierdzenie jest konsekwencją jednoznaczności rozwiązań równań ruchu przy zadanych warunkach początkowych.

Przykład – Oscylator harmoniczny

$$H(p, q) = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2} m \omega^2 q^2 \text{ - jeden stopień swobody}$$

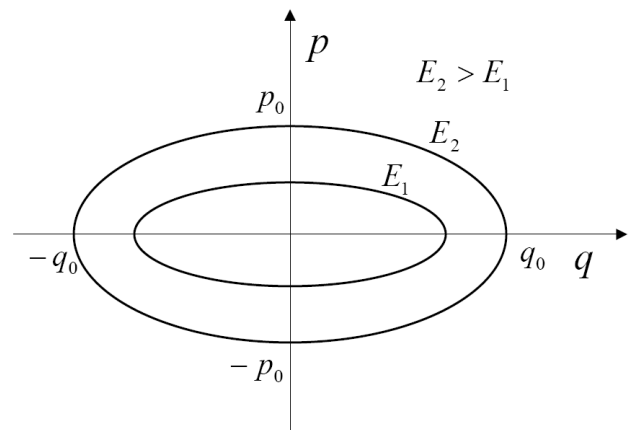
$$\begin{cases} \dot{q} = \frac{p}{m} \\ \dot{p} = -m\omega^2 q \end{cases} \Rightarrow \ddot{q} + \omega^2 q = 0$$

$$\begin{cases} q(t) = q(0) \cos \omega t + \frac{p(0)}{m\omega} \sin \omega t \\ p(t) = -m\omega q(0) \sin \omega t + p(0) \cos \omega t \end{cases} \Rightarrow E = \frac{p^2(t)}{2m} + \frac{1}{2} m \omega^2 q^2(t) = \text{const}$$

Równanie toru w przestrzeni fazowej jest elipsą

$$\frac{p^2(t)}{p_0^2} + \frac{q^2(t)}{q_0^2} = 1,$$

$$p_0 \equiv \sqrt{2mE}, \quad q_0 \equiv \sqrt{\frac{2E}{m\omega^2}}$$

Twierdzenie

Ewolucji czasowej układu odpowiada transformacja kanoniczna

$$\begin{cases} Q_i = q_i(t) = Q_i(p(0), q(0), t) \\ P_i = p_i(t) = P_i(p(0), q(0), t) \end{cases}$$

Dowód

Równania ruchu są spełnione w każdej chwili czasu.

Wykład XII cd.

Mechanika

Twierdzenie Liouville'a¹

Objętość przestrzeni fazowej zajmowanej przez zespół identycznych układów $\Gamma(t)$ jest stała w czasie,

$$\Gamma(t) \equiv \int_{\Omega(t)} dq_1 dq_2 \dots dq_n dp_1 dp_2 \dots dp_n = \text{const}$$

$\Omega(t)$ określa zmieniające się w czasie granice zajmowane przez zespół układów w przestrzeni fazowej.

Dowód

Dla $t = 0$ mamy $\Gamma(0) \equiv \int_{\Omega(0)} dq_1 dq_2 \dots dq_n dp_1 dp_2 \dots dp_n$,

a teraz dokonujemy zależnej od czasu transformacji $\begin{cases} Q_i = q_i(t) = Q_i(p(0), q(0), t) \\ P_i = p_i(t) = P_i(p(0), q(0), t) \end{cases}$,

w której $q_i(t)$ i $p_i(t)$ są rozwiązaniami równań ruchu tzn. ewolucję czasową układu traktujemy jako transformację kanoniczną i mamy

$$\Gamma(0) = \int_{\Omega(t)} dQ_1 dQ_2 \dots dQ_n dP_1 dP_2 \dots dP_n \frac{\partial(q, p)}{\partial(Q, P)}$$

Ponieważ $\frac{\partial(q, p)}{\partial(Q, P)} = 1$, mamy

$$\Gamma(0) = \int_{\Omega(t)} dQ_1 dQ_2 \dots dQ_n dP_1 dP_2 \dots dP_n = \Gamma(t).$$

¹ Joseph Liouville 1809-1882

Wykład XII cd.

Mechanika

Uproszczony dowód

Rozważamy zespół układów o jednym stopniu swobody zajmujących infinitezymalnie małą objętość w przestrzeni fazowej $\Delta\Gamma(t) \equiv \Delta q(t)\Delta p(t)$, gdzie $\Delta q(t) \equiv q_{\max}(t) - q_{\min}(t)$ oraz $\Delta p(t) \equiv p_{\max}(t) - p_{\min}(t)$. Układy należące do zespołu mają współrzędne $q(t)$ z zakresu $[q_{\min}(t), q_{\max}(t)]$ i pędu $p(t)$ z zakresu $[p_{\min}(t), p_{\max}(t)]$.

$$\frac{d\Delta\Gamma}{dt} = \frac{d\Delta q}{dt}\Delta p + \Delta q \frac{d\Delta p}{dt}$$

$$\frac{d\Delta q}{dt} = \Delta\dot{q} = \frac{\Delta\dot{q}}{\Delta q}\Delta q = \frac{\partial\dot{q}}{\partial q}\Delta q, \quad \frac{d\Delta p}{dt} = \Delta\dot{p} = \frac{\Delta\dot{p}}{\Delta p}\Delta p = \frac{\partial\dot{p}}{\partial p}\Delta p$$

$$\frac{d\Delta\Gamma}{dt} = \frac{\partial\dot{q}}{\partial q}\Delta q\Delta p + \Delta q \frac{\partial\dot{p}}{\partial p}\Delta p = \left(\frac{\partial\dot{q}}{\partial q} + \frac{\partial\dot{p}}{\partial p}\right)\Delta q\Delta p = \left(\frac{\partial\dot{q}}{\partial q} + \frac{\partial\dot{p}}{\partial p}\right)\Delta\Gamma$$

Zakładamy, że $q(t)$ i $p(t)$ spełniają równania ruchu: $\dot{q} = \frac{\partial H(p, q, t)}{\partial p}$, $\dot{p} = -\frac{\partial H(p, q, t)}{\partial q}$.

$$\frac{d\Delta\Gamma}{dt} = \left(\frac{\partial^2 H}{\partial q \partial p} - \frac{\partial^2 H}{\partial p \partial q}\right)\Delta\Gamma = 0$$

Uogólnienie na n stopni swobody

$$\Delta\Gamma(t) \equiv \Delta q_1(t)\Delta p_1(t)\Delta q_2(t)\Delta p_2(t)\dots\Delta q_n(t)\Delta p_n(t)$$

$$\begin{aligned} \frac{d\Delta\Gamma}{dt} &= \left(\frac{d\Delta q_1}{dt}\Delta p_1 + \Delta q_1 \frac{d\Delta p_1}{dt}\right)\Delta q_2(t)\Delta p_2(t)\dots\Delta q_n(t)\Delta p_n(t) \\ &+ \Delta q_1(t)\Delta p_1(t)\left(\frac{d\Delta q_2}{dt}\Delta p_2 + \Delta q_2 \frac{d\Delta p_2}{dt}\right)\Delta q_3(t)\Delta p_3(t)\dots\Delta q_n(t)\Delta p_n(t) \\ &+ \dots + \Delta q_1(t)\Delta p_1(t)\dots\Delta q_{n-1}(t)\Delta p_{n-1}(t)\left(\frac{d\Delta q_n}{dt}\Delta p_n + \Delta q_n \frac{d\Delta p_n}{dt}\right) \end{aligned}$$

$$\frac{d\Delta q_i}{dt} = \Delta\dot{q}_i = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n \frac{\Delta\dot{q}_i}{\Delta q_k} \Delta q_k = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n \frac{\partial\dot{q}_i}{\partial q_k} \Delta q_k,$$

$$\frac{d\Delta p_i}{dt} = \Delta\dot{p}_i = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n \frac{\Delta\dot{p}_i}{\Delta p_k} \Delta p_k = \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n \frac{\partial\dot{p}_i}{\partial p_k} \Delta p_k$$

$$\frac{d\Delta\Gamma}{dt} = \frac{1}{n} \sum_{i,k=1}^n \left(\frac{\partial\dot{q}_i}{\partial q_k} - \frac{\partial\dot{p}_i}{\partial p_k}\right)\Delta\Gamma$$

Zakładamy, że $q_i(t)$ i $p_i(t)$ spełniają równania ruchu: $\dot{q}_i = \frac{\partial H(p, q, t)}{\partial p_i}$, $\dot{p}_i = -\frac{\partial H(p, q, t)}{\partial q_i}$.

$$\frac{d\Delta\Gamma}{dt} = \frac{1}{n} \sum_{i,k=1}^n \left(\frac{\partial^2 H}{\partial q_k \partial p_i} - \frac{\partial^2 H}{\partial p_k \partial q_i}\right)\Delta\Gamma = \frac{1}{n} \sum_{i,k=1}^n \left(\frac{\partial^2 H}{\partial q_k \partial p_i} - \frac{\partial^2 H}{\partial p_i \partial q_k}\right)\Delta\Gamma = 0$$